

[Handelsministeren.]

det blev først genoptaget af Folkenes Forbund i 1920. De første Efterkrigsaaars vanskelige Forhold medførte imidlertid atter en Udsættelse af Arbejdet, og først i 1930 blev der paa Folkeforbundets Opfordring indkaldt en international Konference i Genève til Behandling af Spørgsmaalet om Gennemførelse af ensartede Regler vedrørende Veksel- og Checklovgivningen. Den i 1930 afholdte Konference naede kun at vedtage Bestemmelser vedrørende Veksler. I denne Konference deltog 32 Stater, deriblandt de 4 nordiske Lande.

Spørgsmaalet om en ensartet Checklovgivning blev af Konferencen i 1930 udskudt til Behandling paa et nyt Møde, der fandt Sted i Februar Maaned 1931. I dette Møde deltog 30 Stater, deriblandt de 4 nordiske Lande. Mødet sluttede med Vedtagelse af den Række Konventioner, som danner Grundlaget for Forslag til Checklov. Disse Konventioner er i det store og hele overensstemmende med de Konventioner, der blev vedtaget i 1930, og som danner Grundlaget for Forslaget til Veksellov.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af de Forbehold, som Veksel- og Checkretskonventionerne tillader de kontraherende Magter at benytte ved Udarbejdelsen af deres nationale Love, har der været ført Forhandlinger mellem de nordiske Landes delegerede ved de paagældende internationale Konferencer med det Formaal at opnaa, at samtlige 4 nordiske Lande bragte de samme Forbehold til Anvendelse, saaledes at der fremkommer en fælles nordisk Veksel- og Checklovgivning. Ved de nævnte Forhandlinger opnaaede man det ønskede Resultat, og de Forslag, som nu forelægges for dette høje Ting, er saaledes ikke blot at betragte som internationale Forslag, men ogsaa som fælles nordiske Forslag. Dette tillader jeg mig at understrege, fordi man derved har opnaaet ikke blot, at den hidtidige skandinaviske Ensartethed paa Veksel- og Checklovgivningens Omraader fuldt ud er blevet bevaret, men endogsaa, at den er blevet udvidet til at omfatte Finland.

Med Hensyn til Forslagenes Enkelt-heder og de Punkter, hvor disse afviger fra de gældende Veksel- og Checklove, kan jeg nøjes med at henvise til mine Udtalelser herom ved Forelæggelsen i Folketinget.

Til Slut skal jeg blot med Hensyn til saavel Veksellovforslaget som Checklovforslaget bemærke, at begge Lovforslags Vedtagelse er en Forudsætning for, at Regeringen kan ratificere de internationale Konventioner, der ligger til Grund for Forslagene, og

hvis Tekster findes aftrykt som Bilag til de af Regeringen udarbejdede Forslag. Efter mit Skøn maa det anses for særdeles ønskeligt, at Bestemmelserne om Veksel og Check i saa vid Udstrækning som muligt bliver ensartede i de forskellige Lande, og jeg kan derfor kun anbefale, at de foreliggende Lovforslag, der, som jeg tidligere har bemærket, sikrer ikke blot en vis international Ensartethed, men ogsaa en nordisk Ensartethed, vedtages af dette høje Ting, saaledes at begge Lovforslag kan blive ophøjet til Lov. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at en Vedtagelse af Veksellovforslaget som Følge af de vekselretlige Reglers Sammenhæng med de checkretlige Regler vil nødvendig-gøre en Ændring af de hidtidige checkretlige Regler, og jeg maa derfor anse det for meget ønskeligt, at ikke blot Veksellovforslaget, men ogsaa Checklovforslaget vedtages, altsaa at begge Lovforslag vedtages paa samme Tid.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings velvillige Behandling.

Jensen-Stevns: De to Lovforslag, som den højtærede Minister nu har anbefalet til det høje Tings Vedtagelse, hviler jo paa et meget bredt Grundlag. Den gældende Veksellov og den gældende Checklov hviler paa et fællesskandinavisk Grundlag, idet der allerede nu gælder en ensartet Lovordning paa dette Omraade i de skandinaviske Stater. Men nu er der altsaa under Folkeforbundets Auspicier lagt et endnu bredere Grundlag for en fornyet Veksel- og Checklovgivning, og det kan vi selvfølgelig kun se paa med Sympati. En saadan ensartet Retsordning, som man paa disse væsentlige Omraader tilsigter at tilvejebringe indenfor Folkeforbundsstaternes Kreds, kan kun virke gavnligt og fremmende paa det internationale Samkvem. Man maa hertil have Lov at knytte Ønsket om, at det internationale Samkvem maa faa større Livskraft, end det har nu.

Der er ikke megen Anledning til at dvæle ved Enkeltheder i de foreliggende Forslag. Naar man nemlig gaar ud fra den Betragtning, at det i sig selv er ønskeligt at opnaa et saadant Fællesskab, som den højtærede Minister har taget til Orde for, er der ikke Grund til at fordybe sig i Enkelthederne, i det mindste ikke i de Enkeltheder, som er nødvendige Bestanddele af den hele internationale Ordning, og dem skal jeg dertor se ganske bort fra. Men der er et Par enkelte Punkter, jeg kunde have Lyst til lige at strejfe. Det drejer sig om